

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16.4.2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Richarda Skýby a přísedících Evy Košnarové a Jiřího Ramzera, **t a k t o :**

obžalovaný:

[redacted]
nar. [redacted], bytem t.č. [redacted]

j e v i n e n , ž e

v Liberci jako příslušník Vězeňské služby ČR zařazený jako inspektor dozorčí služby k výkonu služby na oddělení výkonu vazby a trestu ve Vazební věznici Liberec, na adrese Pelhřimovská ulice 347/3, Liberec 2, při výkonu svých služebních povinností v objektu věznice v úmyslu poskytovat odsouzenému [redacted] nar. [redacted] který ve věznici vykonává trest odnětí svobody, různé neoprávněné výhody a za jejich poskytování inkasovat úplatky, v objektu Vazební věznice Liberec předal ods. [redacted] v měsíci květnu 2014 hračku pro psa, 10 listů papíru s informacemi z internetu a prodeji motorových vozidel, dále v polovině měsíce června 2014 předal ods. [redacted] přibližně 500 gramů výživového doplňku obsahující látku kreatin a v noci ze dne 12.7.2014 do 13.7.2014 předal nejméně 100 kapslí výživového doplňku zn. Tribusten, obsahujícího výtažky rostliny kotvičníku zemního a dvě bagety, kdy za tyto služby a za to, že navrhne ods. [redacted] uložení pochvaly, o kterou měl [redacted] zájem, si v noci ze dne 12.7.2014 na

pokračování:

č.j.6T 32/2015-369

13.7.2014 řekl, ods. [redacted] o úplatek ve výši 10.000,- Kč a dne 18.7.2014 ods. [redacted] sdělil, že pochvalu má již připravenou a dotazoval se, jak to vypadá s penězi a když mu ods. [redacted] řekl, že peníze má připraveny, navýšil svůj původní požadavek na 20.000,- Kč a poté [redacted] písemně navrhl ods. [redacted] dne 18.7.2014 kázeňskou odměnu a zároveň telefonicky kontaktoval známou ods. [redacted] ve skutečnosti příslušnici Generální inspekce bezpečnostních sborů, vystupující v rámci předstíraného převodu podle § 158c odst. 1, 2 tr.řádu pod jménem [redacted] od které v 18,30 hodin dne 18.7.2014 v Liberci na Náměstí Dr.E.Beneše, před budovou radnice znovu požadoval 20.000,- Kč za své služby pro ods. [redacted] a nakonec v rámci předstíraného převodu převzal finanční hotovost ve výši 10.000,- Kč jako úplatek, když takto popsáním způsobem jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v postavení úřední osoby v rozporu s nejméně § 45 odst. 1 písm. a, b) zákona o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů č. 361/2003 Sb., dále v rozporu s článkem 19 odst. 5 vnitřního řádu pro odsouzené Vazební věznice Liberec a v rozporu s článkem 5 odst. 3 Nařízení ředitele Vazební věznice Liberec č.13/2013 o vnitřní bezpečnosti ve Vazební věznici Liberec,

t e d y

1.
jako úřední osoba, která v úmyslu opatřit sobě a jinému neoprávněný prospěch, vykonávala svoji pravomoc odporujícím jinému předpisu,
2.
sám v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu pro sebe žádal úplatek a spáchal takový čin jako úřední osoba,

t í m s p á c h a l

1.
přečin zneužívání pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm.a) tr.zákoníku,
2.
zločin přijetí úplatku podle § 331 odst.2,3 písm.b) tr.zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 331 odst.3 tr.zákoníku, za použití § 43 odst.1 tr.zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst.1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 84 tr.zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let** a nad obžalovaným se vyslovuje dohled.

Podle § 73 odst.1,3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu služby v ozbrojených sborech na dobu **5 (pěti) let.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud zjistil, na základě dokazování provedeného v hlavním líčení, následující skutkový stav:

Obžalovaný je příslušník Vězeňské služby ČR. Ve Vazební věznici v Liberci byl zařazen jako inspektor dozorčí služby k výkonu služby na oddělení výkonu vazby a trestu. Při výkonu svých služebních povinností se v rámci plnění pracovních povinností setkával s odsouzenými a vazebně stíhanými v objektu uvedené věznice. Setkal se tímto způsobem také s odsouzeným [REDAKCE] v květnu 2014. Ten ve věznici vykonával trest odnětí svobody. Po dohodě mu začal poskytovat různé neoprávněné výhody a za jejich poskytování inkasoval úplatky. Postupně v objektu věznice Liberec předal [REDAKCE] v květnu 2014 hračku pro psa, 10 listů papíru s informacemi z internetu a prodeji motorových vozidel. Dále v polovině června 2014 mu předal přibližně 500 gramů výživového doplňku obsahující látku kreatin. Posléze v noci z 12. na 13.7.2014 mu předal nejméně 100 kapslí výživového doplňku zn.Tribusten, obsahujícího výtažky rostliny kotvičniku zemního a dvě bagety. Odsouzený [REDAKCE] měl zájem návrh na uložení kázeňské pochvaly, aby mohl požádat o tzv. intimní návštěvu a také měl lepší posudek pro případné podmíněné propuštění. Obžalovaný má podání odměny nabídl v noci z 12. na 13.7.2014 a řekl si [REDAKCE] o úplatek ve výši 10.000,- Kč, který zvýšil posléze na dvojnásobek. Obžalovaný byl v té době ve velmi špatné finanční situaci a neměl prostředky na splácení půjčky u společnosti Cofidis s.r.o. Dne 16.7.2014 jednal se zástupcem této společnosti, že by uhradil alespoň část z dluhu ve výši přes 8.000,- Kč. Měl v té době také další pohledávky a měsíčně splácel kolem 15.000,- Kč, když jeho čistá mzda byla 24.000,- Kč. [REDAKCE] oznámil jednání obžalovaného odboru vnitřní prevence zdejší věznici, která podala oznámení Generální inspekci bezpečnostních sborů – GIBS. Věc pokračovala dále. Po dalších dvou dnech, tedy 18.7.2014 obžalovaný sdělil [REDAKCE] sdělil, že pochvalu má již připravenou. Opět se dotazoval, jak „to vypadá s penězi“, tak [REDAKCE] řekl, že peníze má připraveny. Téhož dne obžalovaný splnil svůj slib a navrhl [REDAKCE] kázeňskou odměnu. Také ale současně telefonicky kontaktoval známou [REDAKCE] ve skutečnosti šlo o příslušnici GIBS, vystupující v rámci předstíraného převodu podle § 158c odst. 1, 2 tr.řádu pod jménem [REDAKCE]. Od této ženy po 18,30 hodin dne 18.7.2014 v Liberci na Náměstí Dr.E.Beneše, před budovou radnice, znovu požadoval 20.000,- Kč za své služby pro [REDAKCE]. Poté v rámci předstíraného převodu převzal finanční hotovost ve výši 10.000,- Kč jako úplatek. Vzápětí poté byl zadržen s uvedenou částkou. Tímto způsobem jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v postavení úřední osoby a porušil nejméně § 45 odst. 1 písm. a, b) zákona o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů č. 361/2003 Sb. Jednal v rozporu s článkem 19 odst. 5 vnitřního řádu pro odsouzené Vazební věznice Liberec a s článkem 5 odst.3 Nařízení ředitele Vazební věznice Liberec č.13/2013 o vnitřní bezpečnosti ve Vazební věznici Liberec. Po zadržení byl obžalovaný postaven mimo službu a [REDAKCE] převezen k dalšímu výkonu trestu do věznice v Ostrově nad Ohří.

pokračování:

č.j.6T 32/2015-370

Soud pro své skutkové závěry vycházel z výpovědi svědka [REDAKCE]. Z této bylo zjištěno, že ve věznici v Liberci vykonával v roce 2014 trest odnětí svobody. S obžalovaným se potkával během jeho služby. Mluvili spolu o rodině a také se mu obžalovaný zmínil o finančních problémech. Obžalovaný se mu svěřil i rozvodu a dluhů. Neměl ani na cigarety, tak mu je několikrát dal. Obžalovaný mu chtěl jeho pomoc nějak vrátit. Nejprve ho požádal o vytištění inzerátů autobazaru z Německa. Mluvili o možném pořízení ojetého vozidla. Obžalovaný mu řekl, že zná advokáta, který by mohl pomoci k podmíněnému propuštění a také potřeboval dobré hodnocení, tedy kázeňské odměny k povolení tzv. intimní návštěvy. Začal obžalovaného žádat o různé služby. Ten mu vyhověl. Donesl mu hračku pro psa, pak dvě bagety z automatu a nakonec preparáty s kreatinem, konkrétně zn. Tribusten. Nálepku z něj strhnul a předal oddělení prevence (založena ve věcech doličných). Vše pak oznámil na oddělení prevence. Obžalovaný začal chtít peníze za tyto služby a také za návrh kázeňské odměny. Jednalo se o částku 10.000,- Kč, kterou následně zvýšil na 20.000,- Kč. Mluvili o všem několikrát. Podle jeho názoru obžalovaný vycházel z tvrzení v médiích. Měl přijmout půl milionu od advokáta [REDAKCE] za výpověď proti jiným obviněným (obviněný [REDAKCE]). Opět svědek vše nahlásil oddělení prevence. Také sdělil obžalovanému kontaktní telefonní číslo a ten mu na oplátku sdělil své. Telefonní číslo mu předal policista, který věc šetřil. Ten mu také řekl jméno ženy, která bude přebírat peníze. Pamatoval se na křestní jméno [REDAKCE]. Obžalovaný mu potom řekl, že na číslo volal, že už se dohodli na schůzce u radnice v Liberci. Svědek uvedl i přesný čas schůzky (nahlížel pro údaje do poznámek). Ověřil si také ještě u vychovatele [REDAKCE] jestli mu obžalovaný odměnu skutečně navrhl a navržena byla za úklidové práce. Nevěděl o tom, že by obžalovaný chtěl peníze za odměny od jiných osob. Své počínání, resp. oznámení celé věci oddělení prevence vysvětloval tím, že je dobře obeznámen s vnitřním chodem věznice (č.l.42). Svědek popřel, že by mu bylo během tohoto řízení pro jeho výpověď někým vyhrožováno nebo vyhrožováno někomu z jeho rodiny.

Není nijak obtížné zpochybnit věrohodnost svědka vzhledem k jeho trestní minulosti, zejména při zvážení četnosti a povaze jeho odsouzení. Jedná se o mnohokrát trestaného recidivistu. Odsouzen byl zejména za majetkovou a také násilnou trestnou činnost, jak si soud ověřil z obsahu jeho Rejstříku trestů. Nyní je stíhán v několika dalších věcech vedených u Okresního soudu v Chebu, návrhy na potrestání a obžaloba jsou založeny ve spise na č.l.260-265, sám tyto stíhání přiznal. Sama o sobě by proto jeho výpověď nemohla obstát. Nelze ale pominout skutečnost, že z povahy věci, nikdo jiný než odsouzená osoba nemůže být svědkem při uplácení příslušníka Vězeňské služby ČR. Soud proto pečlivě posoudil jeho výpověď v návaznosti na další důkazy. Posouzena byla samozřejmě i výpověď samotná, která postrádá averzi vůči obžalovanému a v nemalé míře se v ní obžalovaný zabývá sám sebou. Soud zhodnotil výpověď jako věrohodnou a vycházel z ní pro své skutkové závěry z několika důvodů. V souladu s výpovědí svědka je předání jednotlivých věcí obžalovaným. Postupně mu předal hračku, listiny o prodeji automobilů a potravinové doplňky, které byly zajištěny a jsou přílohou spisu. Hračku a listiny vydal [REDAKCE] podle protokolu na č.l.72-73 dne 30.6.2014. Dne 17.7.2014 vydal obal z přípravku zn.Tribusten a dva sáčky od baget podle záznamu na č.l.77. Potravinové doplňky

nakoupil obžalovaný a prokazují to doklady o jejich zakoupení na č.l.137-139. Podle listiny vyžádané ze zdejší věznice obžalovaný skutečně navrhl dne 18.7.2014 kázeňskou odměnu – pochvalu (č.l.285). Svědek podal o jednání obžalovaného dne 15.7.2014 podle záznamů na č.l.49-50, 51. Rovněž také je prokázána velmi špatná finanční situace obžalovaného podle odposlechů jeho telefonických hovorů z 16.7.2014, kdy mluvil se zástupci společnosti Cofidis s.r.o. poskytující tzv. nebankovní úvěry. Soud dodává, že úvěry lze sjednat u této společnosti telefonicky podle jejich reklam. Klíčové je ale předání peněz – úplatku od policistky vystupující pod jménem [REDAKCE] která se představuje jako známá nebo snad přítelkyně [REDAKCE]. Předání peněz je nahráno na skrytou kameru s mikrofonem, kterou měla policistka při sobě.

Soud považoval za podstatné zjistit okolnosti motivu ke spáchání. Motiv je nesporný a byly jím peníze. Jinou otázkou ale je, proč obžalovaný po čtrnácti letech služby jednal tak, že se choval k odsouzenému dosti servilně a nakonec ho požádal o úplatek v relativně nízké výši. Důvodem byla jeho velmi špatná finanční situace, kterou podle všeho považoval za kritickou. Uvedl dluhy v řádu statisíců korun. Bez významu je doložení úhrady dluhů u společnosti Cofidis s.r.o. a dalších společností po spáchání v této věci. Podstatné je, že v červnu, červenci 2014 dlužil různým subjektům několik set tisíc korun podle vlastní výpovědi a také podle výpisu pohledávek. Problémem byl především dluh u společnosti Cofidis, kdy se dostal do prodlení. Otázkou jsou možné následky, ale těchto druhů společností zpravidla hrozí při nesplacení výkon rozhodnutí - exekuce. V případě obžalovaného by se jednalo o srážky z příjmu, z něj už tak musel dvě třetiny dávat na jiné splátky. Finanční možnosti jeho rodiny byly v loňském roce sniženy, protože se rozvedl. Se stávající družkou měl v té době malé dítě, se kterým byla družka na mateřské dovolené. Musel přitom měsíčně splácet 15.000,- Kč až 16.000,- Kč z čistého platu 24.000,- Kč.

K finanční situaci obžalovaného bylo zjištěno, že dlužil v červenci 2014 přes 70.000,- Kč společnosti Cofidis s.r.o. podle výpisu na č.l.150-158. Dlužil ale více a dalším subjektům – Autoleasing a.s., Home Credit a.s. hned dvakrát podle výpisu na č.l.147-149. Vyslechnuta byla také jeho stávající partnerka [REDAKCE]. Z její výpovědi vyplynulo, že s obžalovaným žijí. V loňském roce byla na mateřské dovolené. Podle jejího názoru finanční problémy neměli a nemají. Sama je kadeřnice a občas si tak přivydělávala i během mateřské dovolené. Vydělá si tak kolem 15.000,- Kč měsíčně. O pohledávkách obžalovaného nevěděla, ale na domácnost přispíval.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že potravinové doplňky získal od [REDAKCE] během pobytu ve zdejší věznici. Po zhruba měsíc byli společně na cele. Obžalovaného znal jako velitele. Setkání obžalovaného s [REDAKCE] nebyl přítomen nebo spal. [REDAKCE] o kontaktech s obžalovaným nemluvil. Tablety u něj zajištěné měl od [REDAKCE] a tomu také na ně dal peníze. Zaslány mu byly přes účet odsouzeného na jméno [REDAKCE]. Tablety užíval při cvičení. K osobě [REDAKCE] dodal, že ve výkonu trestu různě, jeho slovy, kšeftoval. Zmínil v této souvislosti nákup hodinek od jiného vězně. Kapsle svědka byly uloženy ve dvou neoznačených dozách. Jedna je červená a druhá zelená. Svědek je vydal po eskortě 26.8.2014

pokračování:

č.j.6T 32/2015-371

podle záznamu na č.l.89, dále vydal další věci – kelímek s víčkem dne 9.9.2014 (č.l.90). Kapsle a také kelímek byly zkoumány. Podle odborných vyjádření z oboru chemie na č.l.103-104, 105-109 se jednalo o přípravek obsahující kotvičnick zemní a druhá část kapslí obsahoval kreatin. Odborná vyjádření stručně vysvětlily použití těchto látek. Z výpisu účtu svědka a kopií složenek na č.l.95-102 soud zjistil, že svědek zaslal od 30.5.2014 do 18.7.2014 pětikrát částku 1.000,- Kč různým osobám. Dvakrát ji zaslal obhájci [REDAKCE] jedna jeho sestře a v případě [REDAKCE] to byly peníze na nákup shora uvedených látek obžalovaným. Jejich nákup prokazuje zpráva společnosti Vitaland na č.l.137 a faktury na č.l.138, 139. Obžalovaný podle těchto listin provedl nákup zajištěných preparátů ve dnech 17.6.2014 a 11.7.2014. Podle vyjádření Věznice Liberec může tyto doplňky povolit lékař a obžalovaný byl s tímto nařízením seznámen, stejně tak že nesmí vnášet do věznice potraviny (č.l.159-161-162).

Vyslechnut byl svědek [REDAKCE] vychovatel v liberecké věznici. Z jeho výpovědi bylo soudem zjištěno, že pod něj spadal během pobytu ve zdejší věznici [REDAKCE] na oddělení G. Jedná se o zkušeného odsouzeného, který se snažil dosáhnout kázeňských odměn, někdy až enormně. Označil jeho chování za manipulativní. Nemohl být pro svou minulost umístěn na pracoviště mimo věznici. Popsal také způsob udělování kázeňských odměn odsouzeným. Samo udělení odměny schvaluje komise, ale návrh může podat v podstatě kdokoli ze zaměstnanců. Není to ovšem zárukou jejího udělení.

Klíčovým důkazem ve věci je částka 10.000,- Kč předaná při předstíraném převodu podle § 158c tr. řádu. K jejímu předání došlo 18.7.2014 po 18,30 hodině před budovou radnice na Náměstí Dr.E.Beneše 1 v Liberci. Předání bylo natočeno i nahráno. Délka je několik minut. Obžalovaný se schází s ženou, která se představuje jako přítelkyně odsouzeného [REDAKCE]. Mluví spolu právě o odsouzeném. Obžalovaný je zjevně nervosní, ale začne mluvit o penězích. Požaduje 20.000,- Kč a nikoli jen 10.000,- Kč, která má žena připraveny. Opakovaně se mluví o tzv. půlce, kterou je z kontextu propuštění po polovině výkonu trestu [REDAKCE]. Obžalovaný ženě potvrzuje, že odsouzenému navrhl kázeňskou odměnu a nakonec od ní přebírá uvedenou částku a nahrávka končí. Obžalovaný byl zadržen s částkou 10.000,- Kč dne 18.7.2014, jak si soud ověřil z protokolu na č.l.18-19. Peníze byly vyfotografovány a o jejich vydání sepsán protokol (č.l.70-71). Uvedené peníze byly poskytnuty z fondu GIBS podle usnesení na č.l.81-82.

Principem předstíraného převodu je podle § 158c odst. 1 tr. řádu předstírání převodu předmětu plnění, včetně převodu věci, přičemž mezi věci jsou řazeny i peníze v hotovosti. Uvedené ustanovení počítá se čtyřmi variantami předstíraného převodu, mimo jiné, předstírání koupě, používané obvykle při nákupu drog nebo zbraní. Může se naopak jednat o prodej věcí a případně jiný způsob převodu plnění, což se týká této věci. Konkrétně pro tuto věc je nezbytné splnit podle § 158 odst. 1 písm. d) tr. řádu, aby se jednalo o věc nebo věc určenou k páčání trestné činnosti. Uvedený zákonný požadavek byl splněn, protože šlo o peníze - hotovost určenou k uplacení veřejného činitele. Dlužno dodat, že v dané věci je pro předstírání převodu splněn uvedený předpoklad jako jeden ze čtyř možných, což samozřejmě postačuje.

K provedení úkonu je třeba písemného souhlasu státního zástupce a ten byl vydán dne 1.7.2014 (č.l.126), na základě předchozí písemné žádosti Policie ČR.

Institut předstíraného převodu je nepříliš dlouho užívaným procesem sloužícím k odhalování trestné činnosti. Především se jedná o závažnou trestnou činnost. Dosti často pro trestnou činnost podobného druhu jako v této věci, tedy uplácení nebo přijímání úplatků. Poměrně často se používá u drogových deliktů. Zaveden byl z důvodu boje proti uvedené trestné činnosti. Hranice mezi předstíraným převodem a tzv. policejní provokací je poměrně úzká a často rozporovaná. Zejména je napadána jako policejní provokace. Nicméně již Ústavní soud v nálezu z 22.6.2000, pod sp.zn. III ÚS 597/99 samozřejmě odmítl možnost iniciovat trestný čin policií, ale akceptoval určitou míru ovlivnění pachatele s přímým zapojením policejních složek do realizace úmyslu pachatele spáchat příslušný trestný čin. Policie může zasáhnout až v momentu, kdy osoba již podnikla kroky směřující ke spáchání nebo už dokonce započala s pácháním trestného činu. Současně policejní složky nesmí vyvíjet žádnou přímou aktivitu vedoucí ke spáchání trestného činu. Také je třeba zjistit, co vedlo osobu ke spáchání trestného činu. Nelze při provedení převodu využít ani sympatií nebo dokonce přesvědčování (5 Tdo 497/2012). Policie také nemůže zasahovat v tom směru, že by určovala množství převáděných věcí, resp. peněz, aby dosáhla přísnější kvalifikace trestného činu (1 To 35/2011). V této věci podle názoru soudu byly dodrženy veškeré zákonné podmínky pro provedení předstíraného převodu. Pokud má být předstírání efektivní, musí být Policie ČR nebo osoba s ní spolupracující do určité míry aktivní. V případě úplné pasivity by mohlo dojít ke změření úkonu, zejména z důvodu podezření ze zapojení druhé osoby nebo dokonce policie. Zákonost převodu je nezbytné posoudit v celém kontextu jednání pachatele. Dlužno dodat, že judikatura je k tomuto inputu nepříliš rozsáhlá, ale poměrně jednoznačná - 5Tdo 1366/2003, 6Tdo 458/2004 a později 5Tdo 497/2012. V této věci policie nepochybila, protože pouze realizovala původní záměr obžalovaného. Rozhodně u něj neabsentoval úmysl trestně jednat. Podstatné je, že úmysl na jeho straně existoval už před vstupem policie do věci, která v žádném případě nenahradila jeho úmysl jednat. Přičemž se jednalo o úmysl přímý, protože jednání bylo z jeho strany vyvoláno. Obžalovaný byl aktivní a své konání jasně směřoval ke konkrétnímu cíli, kterým bylo získání peněz na úhradu svých dluhů. Právě tento moment dokládá, že jednal v představě spáchání trestného činu. V této věci tedy šlo ze strany policejních složek pouze o reakci na předchozí systematické chování obžalovaného, jinak řečeno na jeho projev vůle. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že to byl obžalovaný, kdo určoval výši úplatku a dokonce byl až roztrpčen, že dostal jen polovinu z jím předpokládané sumy.

Soud shora uvedené důkazy zhodnotil jednotlivě a zejména v jejich v souhrnu a na základě vnitřního přesvědčení v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr.řádu a dospěl k závěru, že obžalovaného ze spáchání žalovaného skutku jednoznačně usvědčují a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo by jej spáchal někdo jiný. Klíčovým důkazem je nahrávka předstíraného převodu, dále výpověď [REDAKCE] listinné a věcné důkazy, konečně také odposlechy telefonických hovorů obžalovaného. Soud odmítl návrh na doplnění dokazování. Obhajobou bylo navrženo zkoumat

pokračování:

č.j.6T 32/2015-372

věrohodnost svědka [REDAKCE] případně si vyžádat posudky a zkoumání z předchozích řízení. Soud už shora vysvětlil, že věrohodnost svědka je nízká, možná až mizivá. Soud tímto míní věrohodnost obecně, ale také v konkrétní věci. Klíčovým důkazem ve věci je záznam z předstíraného převodu, který je ve shodě s jeho výpovědí, stejně jako s dalšími důkazy. Ověřování prostřednictvím na polygrafu, tzv. detektoru lži, je v jeho případě bezcenné. Sociopaté jako [REDAKCE] dříve označování jako psychopatické osobnosti, si vymýšlejí a uvádějí nepravdu zcela automaticky. Z těchto důvodů je v jejich případě toto vyšetření bezcenné, když se jejich tělesné hodnoty jako tep, tlak krve, apod. vůbec při odpovědích nemění. Sám [REDAKCE] byl při testování na polygrafu zhodnocen jako věrohodný podle své výpovědi (č.l.41), což je v souladu se závěry soudu. Uvedené skutečnosti jsou opakovaně probírány při odborných školeních z oboru psychologie, které jsou zaměřeny také na optimální jednání vůči osobnostem tohoto druhu.

Obhajoba obžalovaného je založena na tom, že se ničeho nedopustil a převzaté peníze byly určeny na úhradu pohledávky. Soud toto tvrzení odmítl. Pokud by chtěl odsouzený cokoli uhradit, tak to mohl učinit poštou, přes svého obhájce nebo přítelkyni. Neobratné vysvětlování obžalovaného spočívalo v tvrzení, že odsouzený nechtěl zatěžovat družku a ohledně obhájce pouze uvedl, „že ho asi měl“. Jinak neuvedl ničeho. Mimoto při nákupu kapslí byl využit O.Berky, který také zasílal peníze obhájci [REDAKCE]. Tímto způsobem mohl i [REDAKCE] zajistit úhrady, které potřeboval, pokud na ně měl prostředky. Zejména záznam předstíraného převodu jasně prokazuje, za co byly peníze poskytnuty. Nicméně obžalovaný nijak nevysvětlil rozhovor, přesněji jeho část, kdy se mluví o tzv. púlce, tedy o podmíněném propuštění po polovině trestu. Obžalovaný přiznal, že s odsouzeným mluvil, ale jen o běžných záležitostech. Přinesl mu také nějaké věci, které odsouzený požadoval. Označil to jako svou slabost. Hračku mu přinesl, protože sám má malé dítě. Věděl také, že se nesmí odsouzeným podávat výživové doplňky, ale prý ho [REDAKCE] přesvědčil. Také se jej odsouzený dotazoval na možnost získání kázeňské odměny. Posléze byl až dotěrný, ale stejně se choval také k dalším dozorcům. Dokonce se ho dožadoval přes operační středisko. Pochvalu mu pouze navrhl, protože nemá pravomoc ji udělit. Měl za to, že na odměnu měl odsouzený nárok pro svoji pracovitost a různé činnosti nad rámec povinností. V případě odsouzeného [REDAKCE] se jednalo peníze na nákup výživových doplňků. Tento odsouzený zaslal peníze svým známým. Jakmile byly odeslány, tak jim zavolal a peníze si od nich vyzvednul. Přiznal se, že věděl o tom, že tímto svým jednáním porušuje své povinnosti. Důkazy ve prospěch svých tvrzení nenavrhl. Soud obhajobu ze shora uvedených skutečností odmítl jako smyšlenou a provedenými důkazy vyvrácenou.

Soud kvalifikoval jednání obžalovaného ad 1) jako přečin zneužívání pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Tato skutková podstata chrání zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob a současně také ochraně práv fyzických i právnických osob. Obžalovaný byl příslušníkem Vězeňské služby České republiky, tedy úřední osobou podle ust. § 127 odst. 1 písm. e) tr.zákoníku. Obžalovaný tedy vykonal svoji pravomoc, pokud jako příslušník uvedené služby prováděl ve funkci inspektora dozorců služby dohled nad výkonem trestu a vazby odsouzených osob, včetně [REDAKCE]. Příslušníci Vězeňské služby

ČR jsou řazeni mezi příslušníky ozbrojených sborů podle § 1 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů č. 361/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon. Jeho povinností je podle § 45 odst. 1 písm. a, b) zákona dodržovat služební kázeň a také se zdržet jednání, které může vést ke střetu se zájmy osobními a tak ohrožit důvěru v nestranný výkon služby. Dále nesmí podle téhož ustanovení přijímat dary nebo jiné výhody. Obžalovaný ale přijal od [REDAKCE] peníze. Zejména jednal tak, že ohrozil nestranný výkon služby. Poskytl odsouzenému potraviny z automatu, přinesl jím požadované listiny. Dále obžalovaný jednal také v rozporu s článkem 19 odst. 5 vnitřního řádu pro odsouzené Vazební věznice Liberec, který upravuje nákup pro odsouzené osoby léků a potravinových doplňků. Tyto mohou být zakoupeny pouze z účtu odsouzeného a po schválení lékařem. Opět uvedenou povinnost obžalovaný porušil a odsouzenému přinesl různé potravinové doplňky – kapsle podporující růst svalové hmoty. Konečně jednal v rozporu s článkem 5 odst. 3 Nařízení ředitele Vazební věznice Liberec č.13/2013 o vnitřní bezpečnosti ve Vazební věznici Liberec. Citovaný článek upravuje postup pro vnášení věcí pro odsouzené. Nesmí jím být přineseny osobní věci a pouze ředitel může povolit výjimku. V tomto posledním případě obžalovaný přinesl obžalovanému hračku a také písemnosti o automobilech. Obžalovaný byl s těmito předpisy seznámen. Citované ustanovení zákona a podzákoných předpisů obsahuje i skutková věta, protože je v ní třeba popsat kterou konkrétní povinnost a jakým způsobem pachatel porušil. Na tomto požadavku se ustálila judikatura (8 Tdo 167/2010). Podstatné je z hlediska spáchání, zda byl porušen příslušný zákon, resp. jeho konkrétní ustanovení. Uvést lze samozřejmě ve skutkové větě rovněž podzákonné předpisy, jak soud také učinil. Například se může jednat o pokyn policejního prezidenta – 8 Tdo 864/2012, resp. v této věci nařízení ředitele věznice a její vnitřní řád. Ostatně je obecnou právní zásadou, že podzákonné předpisy pouze podrobněji stanoví, vymezí to, co je již upraveno v zákoně, který je předpisem vyšší právní síly. Nemohou samozřejmě ukládat povinnosti nad rámec zákona. Následkem v případě tohoto trestného činu je opatření neoprávněného prospěchu sobě a jinému. Nemusí se ale jednat pouze o přímý majetkový zisk, typicky ve formě hotovosti. Výklad je značně širší. Pod neoprávněný prospěch je zařazen jednak materiální prospěch, ale také může být toliko nemateriální, což je jakákoli výhoda, na kterou nemá zvýhodněná osoba nárok. Ostatně ani Ústavní soud ČR netrval na zjištění škody při tomto trestném činu (III ÚS 6/2000). V této věci poskytl obžalovaný odsouzenému právě zmíněný nemateriální zisk v podobě návrhu na kázeňskou odměnu. Dále se již jednalo jen o materiální výhody v podobě potravin, potravinových doplňků. V případě obžalovaného se ale jednalo přímo o výhodu materiální, pod níž spadá bezpochyby přijetí hotových peněz. Mezi jednáním obžalovaného a popsáním následkem je dána příčinná souvislost. Z hlediska subjektivní stránky se jedná o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud tento svůj závěr dovozuje ze způsobu spáchání. Obžalovaný z vlastní vůle započal rozhovory s odsouzeným [REDAKCE]. Poskytl mu několik výhod, na které jako odsouzený neměl nárok. Poté ho požádal o konkrétní finanční částku za sepsání návrhu na kázeňskou odměnu, kterou by mohl využít pro tzv. intimní návštěvu nebo ke zlepšení svého postavení v řízení o podmíněné propuštění. Obžalovaný dohodnutou částku posléze zvyšoval, přesněji zdvojnásobil, ale nakonec převzal ji v původní dohodnuté výši.

pokračování:

č.j.6T 32/2015-373

Soud kvalifikoval jednání obžalovaného ad 2) jako zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, 3 písm.b) tr.zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je zájem státu na řádném, nestranném a také zákonném obstarání věcí obecného zájmu. Zmíněné obstarání věcí veřejného zájmu je široké a lze ho definovat jako činnost související s plněním úkolů orgánů státní moci. V této věci je porušení veřejného zájmu prokázáno zcela jednoznačně. Za věc veřejného zájmu lze bez jakýchkoli pochybností považovat, aby byly odsouzené osoby řádně střeženy a nezískávaly výhody, na které nemají nárok. V mezním případě by se mohlo jednat až o podmíněné propuštění z výkonu trestu, na které by jinak nezískaly zákonem předpokládané hodnocení. Obžalovaný požádal odsouzeného [REDAKCE] o úplatek ve formě hotových peněz, které posléze převzal. Úplatek mu byl poskytnut za návrh kázeňské odměny a také za předchozí poskytování různých věcí. Těmi byly hračky, bagety, potravinové doplňky. Z hlediska kvalifikované skutkové podstaty spáchal obžalovaný skutek jako úřední osoba, protože byl příslušníkem Vězeňské služby ČR, tedy ozbrojeného sboru je proto zařazen mezi úřední osoby podle § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku. Mezi jednáním obžalovaného a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost, tedy mezi přijetím úplatku a obstaráním věcí obecného zájmu. Opět se z hlediska zavinění jedná o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud má za to, že jiná forma zavinění je vyloučena definicí samotné skutkové podstaty. Obžalovaný znal své povinnosti příslušníka vězeňské služby. Místo plnění svých povinností a dozoru nad odsouzenými osobami toho využil, aby získal prostředky na úhradu svých dluhů. Sám si také určil výši úplatku, byť mu nakonec byla předána pouze polovina jím požadované sumy.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud zhodnotil soud ve prospěch obžalovaného dosavadní bezúhonnost a částečné doznání. Obžalovaný byl dříve také dobře hodnocen ze zaměstnání pro plnění svých služebních povinností. Posléze se ale jeho hodnocení zhoršovalo a byl kázeňsky trestán srážkami ze mzdy, protože si neplnil své pracovní povinnosti. Jako přitěžující okolnosti soud zhodnotil spáchání více trestných činů. Nelze také pominout poměrně vysokou společenskou škodlivost jeho jednání. Stručně lze věc shrnout tak, že se podílel na neoprávněných výhodách pro nebezpečného recidivistu. Na druhou stranu projevil při páchání nezvyklou míru naivity a důvěřivosti. Bezpochyby byl v době spáchání pod značným tlakem a situaci řešil podle svých představ a nikoli s reálným pohledem na věc. Ukládaným trestem je podle soudu třeba sledovat zejména výchovné působení a dát obžalovanému důrazné varování s ust. §§ 38 odst. a 39 odst. 1 tr. zákoníku. Při zvážení společenské škodlivosti obou spáchaných trestných činů a zachovalé osobnosti obžalovaného má soud za dostačující k naplnění účelu trestu uložení jednak trestu bez přímého výkonu. Obžalovanému byl uložen trest v trvání tří let odnětí svobody, tedy zákonné minimum trestní sazby podle § 331 odst. 3 tr.zákoníku. Soud dospěl k závěru, že délka trestu odpovídá jeho účelu, jak byl vymezen a také dalším uvedeným kritériím. Výkon trestu byl odložen na zkušební dobu v trvání rovněž tří let, která je dostatečně dlouhá k tomu, aby obžalovaný prokázal, že dokáže žít řádně a že se jednalo v tomto případě pouze o exces z jinak řádného života. Ovšem k dosažení účelu trestu nad ním byl také vysloven dohled. Obžalovanému byl dále podle § 73 odst.1, 3 tr.zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající

v zákazu působení v ozbrojených sborech na dobu pěti let. Obžalovaný spáchal trestnou činnost jako úřední osoba, a proto je nezbytné mu po určitou dobu zabránit, aby znovu vykonával stejnou nebo podobnou činnost. Trest mu byl uložen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby pro tento druh trestu. Soud má trest v této délce za dostačující k naplnění jeho účelu, především vzhledem k zachovalé osobnosti obžalovaného a společenské škodlivosti spáchaných trestných činů.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pak pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 16.4.2015

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Hujerová

Mgr. Richard Skýba, v.r.
předseda senátu

